

SETMANA SANTA / PASQUA 2015

CONVIDADA

L' Associació de Confraries de Setmana Santa d'Inca,
amb les parroquies d'Inca,

SANTA MARIA LA MAJOR
CRIST REI
SANT DOMINGO

les confraries

JOVENTUT SERÀFICA
LA SALLE
SANT CRIST
IMMACULADA-ACCIÓ CATÒLICA
SANTO ENTIERRO
SANTO TOMÁS DE AQUINO
CRIST REI
LA PURESA

i

L'AJUNTAMENT D'INCA

us conviden al seguiment i participació, amb devoció,
respecte i recolliment als actes programats per a la

SETMANA SANTA 2015

ASSOCIACIÓ DE CONFRARIES
SETMANA SANTA D'INCA
Plaça d'Orient, 36. 07300 Inca

Fotografies: Nadal Crespi Bestard.
Disseny: Agüera Estudi Gràfic.
Assessorament lingüístic: Servei Municipal de Normalització Lingüística.
Dipòsit Legal: PM 238-2015.

SALUTACIÓ DEL PRESIDENTE

Hace cuatro años, la Asociación de Cofradías de Semana Santa de Inca me nombró presidente de cofradías.

En este tiempo, he podido comprobar el trabajo que conlleva organizar todos los actos y reuniones. La cantidad de personas a las que directa e indirectamente afecta organizar nuestras procesiones. El desmonte de las terrazas de los bares, el corte de las calles, preparar nuestros pasos, flores, baterías para la iluminación, tener un pregonero de Semana Santa y un predicador de nuestro venerado y respetuoso Vía Crucis, un fotógrafo profesional o aficionado que nos cede sus fotos para confeccionar nuestro programa... y esto es un pequeño ejemplo.

Con el tiempo, también he comprobado que la Semana Santa no es sólo tal o cual cofradía, aunque tú pertenezcas a una de ellas, sino que la Semana Santa somos una gran familia. Una familia de cofrades, pero también una familia de personas que tal vez no conoces, pero que te acompañan en todos los actos; junto con la Asociación de Cofradías, nuestras parroquias y nuestro ayuntamiento, intentamos darlo todo.

Tal vez cometamos errores, pero no les quepa ninguna duda de que nuestra intención es superarnos día a día y que entre todos lo lograremos.

Por esto, deseamos invitar a nuestra ciudad a vivir todos los actos de nuestra Semana Santa. Y expresaros mi mayor agradecimiento a todos.

José Fernández
Presidente

*Dissabte, 28 de març de 2015***MISSA amb la visita del Sant Crist del Perdó i la Bona Mort**

17.00 h. Residència Nova Edat de Crist Rei.

XXX PREGÓ CONCERT DE SETMANA SANTA 2015.

20.30 h. Santa Maria la Major.

Pregó a càrrec del Sr. Rafel Reus Moyà.

Concert del *Rèquiem* de Fr. Hidas, a càrrec de la Unió Musical Inquera, l'Orfeó l'Harpa d'Inca, l'Orfeó Ramon Llull i solistes.*Diumenge, 29 de març de 2015. Diumenge de Rams***Matí. Beneïda de rams i eucaristia** a les parròquies i esglésies, segons els horaris a les pàgines centrals.**17.30. Església de Crist Rei. Beneïda de rams i eucaristia.****19.00 h. Processó de Rams** des de l'església de Crist Rei fins a Sta. Maria la Major (*església de Crist Rei, carrers de Costa i Llobera, Luque, el Tren, Llompart, Major i Sta. Maria la Major*).*Dimarts, 31 de març de 2015. Dimarts Sant***PROCESSÓ DEL CAMÍ DE LA CREU (VIACRUCIS).****21.00 h.** Predicarà el viacrucis Mons. Javier Salinas, Bisbe de Mallorca.

Començament amb les següents estacions:

1ª SANTA MARIA LA MAJOR. Jesús és condemnat a mort.**2ª SANT FRANCESC.** Jesús es carrega la creu i cau.**3ª CRIST REI.** Jesús troba la seva mare.**4ª SANT DOMINGO.** El cirineu ajuda a portar la creu.**5ª LA SALLE.** La Verònica eixuga la cara de Jesús.**6ª SANT BARTOMEU.** Jesús despullat del vestit.**7ª LA PURESA.** Jesús és clavat en creu i mor.**8ª SANTA MARIA LA MAJOR.** Jesús ressuscita.*Jesús se la juga...*

El Diumenge de Rams és el pòrtic de la Setmana Santa. L'entrada de Jesús a Jerusalem marca l'inici de la setmana més important de l'any per als cristians.

I què va passar aquell primer Diumenge de Rams? Va ser una entrada tan triomfant? Va ser aclamat per les multituds, rebut per bandes de música i autoritats? De triomfant degué tenir ben poc, tal com ens ho descriu l'Evangelí. En primer lloc, no hi degué haver gaires multituds. Pensem que en aquell moment les masses ja havien deixat Jesús. La cosa anava massa seriosament! El seguien els dotze, algunes dones, i un grapat d'incondicionals... Eren persones molt senzilles, pobres, amb pocs mitjans. També sembla, segons conta la tradició, que a l'entrada a Jerusalem hi havia alguns nins que aclamaren Jesús. La presència dels nins ens recorda el que diu Jesús: "Qui no acull el Regne de Déu com l'acull un infant, no hi entrarà pas" (Mc 10, 15b).

Qui entra a Jerusalem no és un emperador, és el Rei Pobre... No hi ha catifes, hi posen els mantells apedaçats dels seus companys pobres, i a les mans porten la fullaca de la zona: branques d'oliveres i garbelló... Déu ha decidit entrar així... (Mc 11,1-10).

Anem alerta a "vestir l'entrada a Jerusalem amb gales massa triomfants"... a cercar l'espectacularitat, perquè seria traïr l'opció de Déu.

No entra a Jerusalem un home políticament correcte, sinó un home coherent, amant de la veritat, amb un cor ple de tendresa i misericòrdia pels més més ferits i desvalguts; és un home molt crític amb els hipòcrites, que sempre volen aparentar qui no són... Entra a Jerusalem aclamat pels pocs que el seguien. Morirà sol, acusat per les autoritats de la seva religió, que passen pena que aquest galileu els desfaci el seu projecte religiós, i condemnat per la por d'un governador, Ponç Pilat, que només aspira a fer carrera...

Però, sobretot, qui entra a Jerusalem és un home que es fia completament de Déu... Jesús creu profundament que Déu no l'abandonarà a la mort. Aquest és el gran secret del Mestre de Natzaret, del Fill del fuster: se sent profundament estimat pel Pare.

Els soldats es jugaren als daus les darreres pertinences de Jesús, però Ell es va jugar la vida, acte de màxima llibertat; perquè, encara que despullat de tot, se sentia protegit per una tendresa sense límits, la tendresa del Bon Déu... *Es juga la vida per tu...* Acull aquest gran gest, obre les portes del teu cor al Rei Pobre que vol entrar-hi en aquesta setmana, i et vol abraçar amb la seva tendresa sense límits per assegurar-te que estàs cridat a la mateixa sort que Ell: la mort serà part de la teva història, però estàs cridat a la resurrecció.

EL BON LLADRE

*Et dicebat ad Jesum: Domine,
memento mei cum veneris in
Regnum tuums. (Lc 23,42)*

Ai! Jo que n'he fet malbé de la vida
amb les brutors humanes del pecat,
ara que es pon el sol tarda extingida
d'una por grossa tenc el cor glaçat.

Ai! Jo que n'he fet de la fe fallida,
amb les coses mundanes m'he enecat,
ara, en la meva carn adolorida
sentir voldria que algú em fes costat.

Jesús! Que sou del bon Déu la semblança,
sedau-me contra la desesperança
d'aquest món que ara veig opac i gris.

I aferrant-me a la creu amb gran fermesa,
de Vós podré escoltar dolça promesa:
"Avui seràs amb mi en el paradís".

Antelm Ferretjans Llompart
18 de febrer de 2015

REFLEXIÓ

Aquesta setmana recordam arreu del món la mort de Jesucrist, Fill de Déu, que va venir a la terra fet home i, sense pecar, va esser mort per a la redenció dels nostres pecats i donar-nos la vida eterna.

Aquesta setmana, per a tots els confreres i confreres, per a tots els creients, per a tots els cristians, és vertaderament una Setmana Santa dins la nostra vida?

En aquests dies ens sensibilitzam un poc el cor, girant els ulls cap a Déu, i no podem desapropiar l'oportunitat de proclamar el que Jesús va fer per nosaltres.

Pens que no hem de celebrar una Setmana Santa especial, perquè des que vàrem conèixer Crist hem d'entendre que cada dia, que cada setmana, que cada mes o cada any hem de dedicar part de sa nostra vida cap a Déu. Nosaltres no podem dedicar tan sols una setmana a Déu, ben al contrari, la nostra vida hauria de ser tot l'any, dia a dia, una ofrena agradable a Déu amb la nostra manera de viure, i demostrar d'aquesta manera l'agraïment pel fet que Jesús va donar la vida per tots nosaltres.

Estimat confrere, Déu no es mereix tan sols una setmana d'agraïment o de dedicació, tot al contrari, el sacrifici de Jesús fa que el recordem cada dia per no caure dins el pecat i d'aquesta manera trepitjar dit sacrifici.

La Quaresma i Setmana Santa és un temps molt apropiat per reflexionar i reconèixer que Déu no vol que li dediquem només una setmana a l'any, sinó que vol un model de vida imitant Jesús. Val la pena cercar Déu cada dia de l'any i experimentar la seva misericòrdia i, al mateix temps, reconèixer el gran sacrifici que va fer Jesús a la creu en el Calvari.

Si aprofundim, si ens aturam, si pensam un poc en aquest lliurament total del Fill de Déu, és impossible no caure de genolls per adorar la imatge d'un Déu clavat a una creu, desitjant correspondre-hi amb una mostra, encara que sigui tan limitada com és el nostre gest.

Amics confreres i confreres, que aquesta Setmana Santa sigui una setmana més de la nostra vida i que aquesta Resurrecció de Crist sigui una resurrecció personal en cada un.

PROGRAMA SETMANA SANTA/PASQUA INCA 2015

		HORARI DE LES CELEBRACIONS					
DATA	ACTES GENERALS		SANTA MARIA LA MAJOR	CRIST REI	SANT DOMINGO	SANT FRANCESC	MONESTIR DE SANT BARTOMEU
DISSABTE, 28 DE MARÇ	17.00 h. Residència Nova Edat de Crist Rei. MISSA amb la visita del Sant Crist del Perdó i la Bona Mort 20.30 h. Santa Maria la Major. XXX PREGÓ CONCERT DE S. SANTA 2015. Pregó a càrrec del Sr. Rafel Reus Moyà, Concert del <i>Rèquiem</i> de Fr. Hidas, a càrrec de la Unió Musical Inquera, l'Orfeo l'Harpa d'Inca, l'Orfeo Ramon Llull i solistes.			19.30 h	20.30 h		
DIUMENGE DE RAMS 29 DE MARÇ	Matí	BENEÏDA DE RAMS I EUCARISTIA	10.00 h		12.00 h	11.00 h	8.30 h
	17.30 h. Crist Rei. Beneïda de rams i eucaristia. 19.00 h. Processó de Rams des de l'església de Crist Rei fins a Sta. Maria la Major.			17.30 h			
DIMARTS SANT 31 DE MARÇ	PROCESSÓ DEL VIACRUCIS. 21.00 h. Santa Maria la Major. Predicarà Mons. Javier Salinas, Bisbe de Mallorca.				19.30 h		7.45 h
DIMECRES SANT 1 D'ABRIL	17-18.00 h. Veneració del Sant Crist.	19.30 h. La Seu, Palma MISSA CRISMAL.					7.45 h
DIJOUS SANT 2 D'ABRIL	19.00 h. Sta. Maria la Major. TRETA DE PASSOS. 20.00 h. SOLEMNE PROCESSÓ.	MISSA DEL SANT SOPAR DEL SENYOR. LAVATORI DE PEUS.			17.30 h		16.00 h
DIVENDRES SANT 3 D'ABRIL	Matí	10.00 h. Crist Rei. PREGÀRIA DE LAUDES.		10.00 h			
	19.30 h. Sta. Maria la Major. TRETA DE PASSOS. 20.00 h. SERMÓ I DAVALLAMENT DE JESÚS. 20.30 h. SOLEMNE PROCESSÓ.	CELEBRACIÓ DE LA MORT DEL SENYOR.			17.30 h		16.00 h
DISSABTE SANT 4 D'ABRIL	Matí	10.00 h. Sta. Maria la Major. PREGÀRIA DE LAUDES.	10.00 h				
	Vespre	VIGÍLIA PASCUAL DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR.	21.30 h				19.30 h
DIUMENGE DE PASQUA 5 D'ABRIL	10.30 h. Sta. Maria la Major. PROCESSÓ DE L'ENCONTRE 11.00 h. Sta. Maria la Major. MISSA SOLEMNE DEL DIUMENGE DE PASQUA.		10.30 h / 11.00 h				8.30 h
	Tarda			19.30 h	18.30 h		
DIUMENGE 12 D'ABRIL OCTAVA DE PASQUA	A les parròquies, horari com els diumenges. 12.00 h Pancaritat, ermita de Santa Magdalena.		9.00 - 12.00 h	19.30 h	18.30 h	9.30 h	9.00 h

DIJOURS SANT

Dijous, 2 d'abril de 2015

TRETA DE PASSOS.

19.00 h. Sta. Maria la Major.

SOLEMNE PROCESSÓ acompanyant Jesús pel camí del Calvari.

20.00 h.

ITINERARI: sortida de la parròquia de Santa Maria la Major, plaça de Santa Maria la Major, la Campana, el Born, Sant Francesc, el Vent, Fra Juníper Serra, Gran Via de Colom, el General Luque, Ramon Llull, les Germanies, Sant Domingo, Jaume Armentgol, el Comerç, plaça d'Espanya, Major i plaça de Santa Maria la Major.

“

Fa una estona que ha acabat el sopar i Jesús ha deixat una senzilla herència als seus deixebles. S'acosta el moment important. Ha anat amb els seus millors amics a resar a l'hort de les Oliveres. Sense por, però amb soledat, abandonat per tots, fins i tot els més estimats dubten de la seva confiança.

La temptació del fracàs l'inunda. Confia en Déu, però els temors no li fugen...

Sap que el seu missatge de la vida i l'enfrontament als poderosos el duran a la mort, i dubta si tot val la pena... Però, en aquesta nit de por, Crist entregarà una vegada més i per sempre la vida al Pare: que es faci la teva voluntat.

Acompanyem Jesús aquesta nit, rompem la soledat que l'inunda i preguem amb Ell.

”

Dijous Sant: entendre i comprendre

Les actuals generacions de cristians hem d'agrair la reforma litúrgica que propicià el concili II del Vaticà i Pau VI, beatificat recentment. Una reforma ja iniciada l'any 1955 per Pius XII, indicant que el Dijous Sant s'havia de celebrar l'horabaixa després de les cinc i abans de les vuit. Cap a l'any 650, el Dijous Sant se celebraven tres misses: una al matí, que posava fi al temps quaresmal i que anava unida a la reconciliació dels penitents; la segona, al migdia per consagrar els Olis; i la tercera l'horabaixa, per commemorar el Sopar del Senyor. Les dues darreres eren iniciades a l'ofertori. Dita reforma de la Setmana Santa de 1955 suggereix que el ritus del lavatori de peus es realitzi amb dignitat després de l'evangeli, i s'elegeixin 12 persones honestes, vestint un vestit litúrgic i calçant els peus amb sandàlies. I que el lloc de la reserva eucarística es fes a una capella diferent de la principal, es recomana l'adoració eucarística fins a la mitjanit.

La litúrgia, per tant, no pretén recordar l'aniversari, ni fer espectacle, ni moure sentiments, ni té present el moment cronològic de quan va succeir l'esdeveniment, ni cerca explicar, com ho feia el pare de família hebreu per contar l'alliberació d'Egipte als seus fills, durant el sopar pasqual, sobre el pa sense llevat i les herbes amargues. La litúrgia actualitza el misteri salvífic a través del signe sacramental. La litúrgia del Dijous Sant és la porta que mitjançant la Paraula i els sacraments ens introdueix al misteri de l'entrega voluntària de Jesús a la mort per a la nostra salvació.

Dos signes fan present el misteri de salvació a la litúrgia del Dijous Sant: el lavatori de peus, que ens descobreix la diaconia de Jesús i que ens recorda el do rebut en el baptisme, l'amor transformat en servei cap al germà. Sacrifici-Sopar Pasqual, Jesús únic mitjancer i sacerdot, Anyell, present als signes del Pa i el Vi, el seu Cos i la seva Sang.

A voltes volem entendre i comprendre, i ens passa igual que Pere: *Senyor, ¿tu ens vols rentar els peus?* Jesús li respon: *-Ara no entens això que faig, ho entendràs després.* Deixem que la litúrgia d'aquests dies sants penetri dins les nostres vides, i segur que després entendrem i comprendrem.

Rafel Verger Mas
Diaca de l'Agrupació de Parròquies de la Mare de Déu

DIVENDRES SANT

Divendres, 3 d'abril de 2015

PREGÀRIA DE LAUDES.

10.00 h. Crist Rei.

TRETA DE PASSOS.

19.30 h. Sta. Maria la Major.

SERMÓ I DAVALLAMENT DE JESÚS

20.00 h.

SOLEMNE PROCESSÓ acompanyant Jesús pel camí del Calvari.

20.30 h. ITINERARI: sortida de la parròquia de Santa Maria la Major, plaça de Santa Maria la Major, la Campana, plaça de la Mare de Déu de Lluc, el Born, la Murta, plaça de l'Àngel, Jaume Armengol, el General Luque, Ramon Llull, el Bisbe Llompart, el Comerç, plaça d'Espanya, Major i plaça de Santa Maria la Major.

“ Ara tot s'acaba, la gent se'n torna a casa seva.

Però a nosaltres ens queda l'esperança de la resurrecció.

Sabem que Tu viuràs per sempre. En el cel, en el sagrari i també en el nostre cor.

Ajuda'm, bon Jesús meu, ajuda'm a ressuscitar amb Tu cada dia, i a viure amb l'alegria de la resurrecció.

”

DIVENDRES SANT

En la litúrgia del Divendres Sant se'ns convida a exercir la nostra llibertat davant del realisme radical de la fe cristiana. A la celebració d'aquest dia es descobreix la Creu i la comunitat creient és posada a prova quan veu el seu Déu que, en la seva humanitat, va passar per la ignomínia de la tortura i la mort. Aquest és, en veritat, el nostre Déu? Aquest és amb qui ens hem d'identificar i el qui hem de seguir? A la moral grega, la virtut dels savis era *l'andreaia*, és a dir, el valor d'enfrontar-se a qualsevol cosa, problema reflexiu o persona per tal de preservar l'honorabilitat pròpia. A l'Imperi romà, sobretot amb Marc Aureli, la paraula *virtus* significava "coratge", i s'afirmava que podria néixer fins i tot d'un vici com l'ambició.

Però el Déu del Divendres Sant és diferent: Ell purifica i eleva la moral i costums humans de tot allò que soni a egoisme. El Jesús crucificat és expressió de la *pietas* més perfecta: "No he baixat del cel per fer la meua voluntat, sinó la voluntat d'aquell que m'ha enviat" (Jn 6, 38). La seva obediència a la voluntat del Pare és plena, tot i que no és cega. Ell en tot moment s'adhereix al projecte salvífic del Pare, però de manera voluntària i conscient, fins al punt de suar sang al Gòlgota i de demanar la possibilitat de la renúncia. El Pare no ha decretat per a ell la mort, com un sàdic: el que vol, eternament, és que el Fill sigui ell mateix i que es mantengui fidel a la seva missió i naturalesa divina, àdhuc en el pitjor moment com és la mort. Al Divendres Sant contemplem un Déu *afectat i carregat de dolències* per salvar-nos i un home la virtut del qual és imatge i semblança perfectes del Déu solidari. Al Divendres Sant se'ns posa davant que no hi ha Pasqua sense Passió, que la nostra fe no és un opi: és estar atent a la realitat i arriscar-se. És abandonar castes, presumpcions, comoditats. Es tracta d'un coratge obediencial, realitzat per amor. És, doncs, deixar *l'apathèia* per entrar en el *pathos*. Al patíbul es digué de Jesús: "Aquí teniu l'home" (Jn 19, 5), no una aparença: Déu no va jugar externament amb l'home Jesús, com afirmava Arri i alguns dels nostres contemporanis. Això hauria estat indigne de la seva condició divina.

A la Passió, Déu ja sap què és patir perquè pateix ell mateix, com deia Moltmann. La Passió completa l'Encarnació: no sols és seva la carn naixent, sinó la carn destrossada pel dolor o la malaltia, la carn moridora. El nostre Déu no és el de la metafísica racionalista, sinó el de la carn. I això no és una simple metàfora: ara la nostra carn té una artèria cap a la salvació. Sabem que quan patim, quan la nostra carn és punxada pel mal gratuït dels enemics de Déu o pels accidents mundanals, aquesta mateixa carn, autoafectant-se, està afectant el mateix Déu que ens va crear i la sosté. Qui no sols epidèrmicament ens desfigura o ens ultratja està desfigurant i ultratjant el mateix Déu. A la Passió, Déu es va comprometre a no abandonar mai la humanitat dolent, fent seva tota carn en les pitjors configuracions. Sapiguem que, com més afectats serem, més a prop serem de Déu i Ell de nosaltres: Ell viurà la nostra passió i nosaltres la seva en una unitat espiritual que, si bé no substancial, sí amb la gràcia de l'Esperit que actualitza en nosaltres la redempció. "Aquell que no havia pecat, Déu el va fer expiar els nostres pecats perquè nosaltres, units a Ell, rebrem la salvació de Déu" (2 Cor 5, 21). Emperò, no es tractarà d'un cercle masoquista: el dolor es transformarà en joia amb la Pasqua. Si passam pel destí dolent del Fill, units a Ell, passarem pel seu destí vivent: la nostra carn tornarà a la Vida. Finalment, acab amb una pregària que va fer sant Efreem el Siri a una homília: "Vares posar la Creu com un pont cap a la mort, de manera que els homes poguessin passar del país de la mort al país de la vida."

Ricardo Mejía
Vicari de l'Agrupació de Parròquies de la Mare de Déu

DIUMENGE DE PASQUA

Diumenge, 5 d'abril de 2015

PROCESSÓ DE L'ENCONTRE

10.30 h. Sta. Maria la Major.

MISSA SOLEMNE DEL DIUMENGE DE PASQUA.

11.00 h. Sta. Maria la Major.

PROCESSÓ que porta la imatge de Jesús.

ITINERARI: sortida de l'església de Santa Maria la Major, la Campana, plaça de la Verge de Lluc, el Born, la Murta, plaça de l'Àngel i Jaume Armengol.

PROCESSÓ que porta la imatge de la Verge Maria.

ITINERARI: sortida de l'església de Sant Domingo, plaça de Sant Domingo, carrers de Sant Domingo i Jaume Armengol.

ENCONTRE AL CARRER DE JAUME ARMENGOL.

La processó seguirà per: Jaume Armengol, el Comerç, plaça d'Espanya, Major i plaça de Santa Maria la Major.

A continuació,

MISSA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR a Sta. Maria la Major.

PASQUA DE RESURRECCIÓ

Digues-me amb qui vas i et diré qui ets. Digues-me com estimes i et diré si ets deixeble de Jesús. És així de fàcil de dir i difícil de practicar.

Fora nervis, ja sé que sona malament, però no ho agafem com un compliment obligat. No ens estimem els uns als altres com un manament a ulls clucs. Mirem el procés de la Pasqua. La Pasqua té set diumenges (el nombre perfecte per aconseguir alguna cosa que ens farà perfectes). L'Església és mare, sap educar els seus fills, sempre utilitza la seva saviesa per formar bé i educar bé els seus fills.

Som a la festa més important de l'any, la Pasqua, i mireu!: aquest és el procés de la mare Església per educar-nos. El primer diumenge de Pasqua veim com els deixebles, les dones, els apòstols descobren el sepulcre buit; comencem bé, alguna cosa nova està succeint, diran: "Realment el Senyor ha ressuscitat." El segon diumenge els apòstols estan reunits i Jesús es fa present, i Tomàs, el qui no l'acabava de creure, fa la seva gran professió de fe: "Senyor meu i Déu meu", Jesús li respon: "Feliços els que creuran" (nosaltres). El tercer diumenge Jesús es presenta per sorpresa en els seus quefers i sopa amb ells de peix, ja comença a ser hora d'estar certs i segurs que realment viuen del gran esdeveniment de la resurrecció. En el quart diumenge, escoltarem: "Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo conec les meves ovelles i elles em reconeixen a mi, i don la vida per elles." Ara ja ens comencem a adonar de qui és Ell. Ell és el Pastor, el Bon Pastor, i sabem què succeeix quan cercam la seva companyia constantment. En el cinquè diumenge sentirem: "Estigueu amb mi i Jo en vosaltres... Jo som el cep i vosaltres les sarments... Qui està en mi i Jo en ell dóna molt de fruit..." Ell ha decidit quedar-se dins el Misteri d'un Amor unitari i unificador. En el sisè diumenge sentirem: "El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics..." Vet aquí el secret de l'Amor, deixar-se estimar per Ell en tota circumstància. I en el setè diumenge Ell parteix a l'eternitat o millor dit entra dins el nostre desig etern de ser complets i plens d'Amor, i ens demana que "anem i anunciem per tot el món la Bona Nova", quina Bona Nova? Que Ell ha vençut el nostre límit (la mort) perquè nosaltres caminem lliures per la vida i cap a la vida.

Amb tot aquest repàs podem veure com la mare Església està proposant-nos una cosa interessant: una vida totalment nova (ho hem escoltat a l'Apocalipsi: "Jo faig totes coses noves." La proposta és la fe en Jesucrist ressuscitat, la fe és el gran premi de la Pasqua. No és el mateix tenir fe que no tenir-la. Tenir Jesús, el Fill del Déu viu com a centre de la nostra vida que no tenir-lo o tenir-lo en el bagul dels records. Si tenim com a centre afectiu Jesús, el ressuscitat, el que ho fa tot nou, després podrem estimar-nos sense cansaments ni condicionaments; perquè realment haurem descobert que Ell ens ha estimat abans. Tots els diumenges estan per aprendre a adonar-nos de com és d'important la fe i quines són les seves conseqüències. I per celebrar la seva Victòria perquè sigui nostra Victòria.

Sembla mentida, allò que abans era una cosa pagana ara és una cosa sagrada: l'Amor. També els grecs i les altres cultures antigues parlaven d'amor. Jesús està inaugurant una nova forma d'estimar i d'estar en relació amb Déu a partir d'alguna cosa pagana. Abans era el culte al temple, el sacrifici, el sacerdot o el rei o el profeta... Ara ja podem cercar la relació amb Déu a tota hora, el nostre veritable culte a Déu és l'amor. Estimar-nos, crear una gran i veritable fraternitat és el nostre gran culte. No és un manament, és una conseqüència, surt tot sol quan vius immers en l'experiència de la resurrecció. Expliquen que una senyora molt rica li va dir a la beata Teresa de Calcuta quan aquesta estava guarint les ferides d'un leprós: "Això jo no ho faria ni per tot l'or del món" i la mare Teresa li va respondre: "Jo tampoc ho faria, ni per tot l'or del món...", però jo ho faig per amor a Crist." I a partir d'aquest amor, un es fa missatger i no pot deixar d'anunciar aquesta gran notícia, com els apòstols, com Maria Magdalena, Pau o Bernabé, que lluiten contracorrent perquè res ni ningú se separi d'aquest Amor original i puguin viure constantment d'aquesta gran novetat que no deixa lloc a la depressió ni a la fatiga. No tenguem por d'estimar a partir de l'amor que Crist ha vessat en nosaltres, i sentint-nos poble viu i unit a aquest amor.

A Ell, a Crist Jesús, l'honor i la glòria.

Carles Seguí

Vicari de l'Agrupació de Parròquies de la Mare de Déu

DL PM 238-2015

Ajuntament d'Inca